41
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ
ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

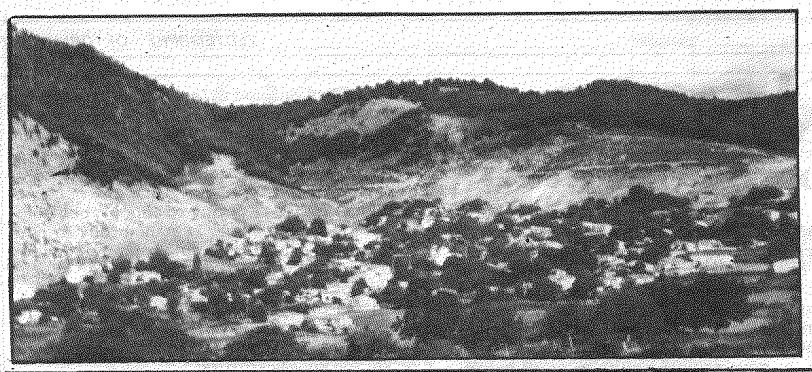

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ – ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 8ο – ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 41 – ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 25 – ΕΚΔΟΣΗ: ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ – ΟΚΤΩΒΡΗ 1987 – 40004 ΓΟΝΝΟΙ

ΕΠΕΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Στις 30 Οκτώβρη έπεσαν φέτος τα πρώτα χιόνια και το κρύο έγινε αισθητό. Τα χιόνια κάλυψαν τη Βαρδακάρη και άλλα υψώματα.

Η φετινή πατατοπαραγωγή

Σε χαμηλά επίπεδα κυμάνθηκε και φέτος η παραγωγή πατάτας. Οι περισσότεροι πήραν πατάτα μόνο για φαγητό.

Περισσότερο τυχεροί ήταν αυτοί που μπόρεσαν και πότισαν λίγο. Οι υπόλοιποι, περιμένοντας να βρέξει ο Θεός, δεν πήραν τίποτε. Και τονίζουμε για μια ακόμα φορά, ότι αν δεν λυθεί το πρόβλημα του νερού, η γεωργία μας θα πάει από το κακό στο χειρότερο.

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

Για πρώτη φορά στα χρονικά της Καλλιπεύκης ιδρύθηκε τον περασμένο Σεπτέμβρη Κτηνοτροφικός Σύλλογος, ο οποίος έπρεπε να είχε γίνει από χρόνια, αλλά έστω και τώρα, δεν είναι αργά.

Το έργο που έχει να επιτελέσει είναι δύσκολο, αλλά θα ωφελήσει πάρα πολύ τους ίδιους τους κτηνοτρόφους, οι οποίοι θα έχουν πλέον τη δική τους διοίκηση και φωνή.

Φίλοι κτηνοτρόφοι, από σας εξαρτάται η πορεία του Συλλόγου αυτού. Μην τον αφήσετε στην τύχη του. Οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν στις 5 Σεπτέμβρη και ψήφισαν 27 κτηνοτρόφοι. Μία ψήφος βγήκε άκυρη.

Οι υποψήφιοι και οι ψήφοι που πήραν έχουν ως εξής:

1. Μιχαήλ Αστέριος Δημ.	1ος ψήφοι 25
2. Παπαϊωάννου Χρίστος Δημ.	2ος ψήφοι 23
3. Γκουγκουλιάς Νίκος Αθ.	4ος ψήφοι 18
4. Μαντάς Γεώργιος Αθ.	3ος ψήφοι 19
5. Δρογγόγιας Ιωάννης Θεοδ.	6ος ψήφοι 6
6. Λαμπίρης Τριαντ. Ιωάν.	5ος ψήφοι 12
7. Μαντάς Ιωάννης Κων/νου	5ος ψήφοι 12
8. Καραμπατής Ιωάννης Αστερίου	8ος ψήφοι 1
9. Καραμπατής Ζήσης Αγορ.	7ος ψήφοι 4

Εκλέγονται οι 5 πρώτοι. Και μετά από την κατανομή των αξιωμάτων η σύνθεση του Δ/κού Συμβουλίου έχει ως εξής:

1) Μαντάς Γεώργιος, Πρόεδρος
2) Παπαϊωάννου Χρίστος, Αντιπρόεδρος
3) Λαμπίρης Τριαντάφυλλος, Ταμίας
4) Γκουγκουλιάς Νίκος, Γραμματέας
5) Μιχαήλ Αστέριος, μέλος

Μεταξύ Λαμπίρη Τριαντ. και Μαντά Γιάννη έγινε κλήρωση διότι ισοψηφούσαν. Επίσης εξελέγη και η εξελεγκτική επιτροπή η οποία είναι:

1) Καραγιάννης Νίκος, ψήφοι 21, Πρόεδρος
2) Τσιαπλές Αθανάσιος, ψήφοι 19, μέλος
3) Σιώκος Κων/νος, Μαζιώς, ψήφοι 9.

Ευχόμαστε στην πρώτη διοίκηση του Κτηνοτροφικού Συλλόγου, κάθε επιτυχία και πρόοδο. Και οι υπόλοιποι ας μην ξεχνούν ότι πρέπει συνέχεια να συμπαραστέκονται στο Δ/κό Συμβούλιο. Εμείς είμαστε πάντα στη διάθεσή σας για κάθε εξυπηρέτηση και συνεργασία.

Στάλθηκαν τα ειδοποιητήρια από τον Ο.Τ.Ε.

Στις 30 Οκτώβρη στάλθηκαν από τον ΟΤΕ 82 ειδοποιητήρια σε υποψήφιους συνδρομητές, οι οποίοι μόλις τα παραλάβουν, υποχρεούνται να πηγαίνουν στον ΟΤΕ μέχρι 20-11-87 να πληρώσουν την εφάπαξ εισφορά, η οποία για το πρώτο τηλέφωνο είναι 25.000 δρχ. και για το δεύτερο 50.000 δρχ.

Και όπως πληροφορούμαστε, τα πρώτα τηλέφωνα θα μπουν σε λειτουργία ή πριν τα Χριστούγεννα ή μετά το νέο έτος.

Πέτυχαν στις εξετάσεις για τα ΑΕΙ - ΤΕΙ

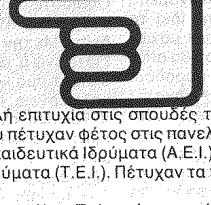

Συγχαίρουμε και ευχόμαστε καλή επιτυχία στις σπουδές τους όλα τα παιδιά της Καλλιπεύκης που πέτυχαν φέτος στις πανελλήνιες εξετάσεις για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.) και στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.). Πέτυχαν τα παιδιά:

– Κατερίνα Καραδούκα του Αποστόλη: Πολιτικές επιστήμες Δημοσ. Διοίκηση Αθήνας (ΑΕΙ).
– Τσιάτσιου Βαγγελή του Γιώργου: Ιστορίας – Αρχαιολογίας Ιωαννίνων (ΑΕΙ).
– Δουλαπτσής Δημήτριος του Τριανταφ.: Δ. Μον. Υγείας Πρόνοιας ΤΕΙ Αθήνας.
– Ρημαγμός Γιώργος του Διονυσίου: Δασοπονίας ΤΕΙ Λάρισας.
– Βαρβάρα Μιχαήλ του Δημητρίου: Νοσηλευτική Τ.ΕΙ. Λάρισας.
– Παπαδημητρίου Δημήτριος του Χρίστου: Νοσηλευτική ΤΕΙ Λάρισας. (Μένει Περίσταση).
– Μουσουλή Ελένη του Κων/νου: Νοσηλευτική Θεσ/νίκης. (Μένει Κατερίνη).

Από τις εργασίες των τεχνικών έργων στο δρόμο προς Καρυά

ΑΛΛΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ

Μέσα στο Σεπτέμβρη, το Δασαρχείο Λάρισας κατασκεύασε άλλα 4 τεχνικά έργα στο δρόμο προς Καρυά. Μ' αυτά τα έργα βελτιώνεται σημαντικά ο δρόμος που το χειμώνα παρουσίαζε δυσκολίες.

Όλα έγιναν πάνω σε στροφές.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Για πρώτη φορά στα χρονικά του Νομού Λάρισας γίνεται κάποιος υπουργός. Πρόκειται για το βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Γιάννη Φλώρο, που είναι ο πρώτος βουλευτής του Νομού που γίνεται υπουργός από ίδρυση ελληνικού κράτους. Μέχρι τώρα υπήρχαν απ' όλες τις κυβερνήσεις μόνο υφυπουργοί. Ο αναφερόμενος είναι υπουργός Υγείας και Πρόνοιας.

Η εγκατάσταση αναμεταδότη

Όπως είχαμε γράψει και σε προηγούμενο φύλλο, στη θέση «Μιρκάζι» θα τοποθετηθεί από την ΕΡΤ 1 (τώρα ΕΤ 1) αναμεταδότης για την τηλεοπτική κάλυψη της ευρύτερης περιοχής.

Ήδη το Σεπτέμβριο τοποθετήθηκαν οι βάσεις οι οποίες και είναι ορατές από το χωριό. Ως το καλοκαίρι πιστεύουμε να λειτουργήσει, αφού προηγουμένως φτάσει ως εκεί και το ρεύμα.

Οι εξισωτικές αποζημιώσεις

Στις αρχές Νοέμβρη άρχισε η υποβολή αιτήσεων από μέρους των ενδιαφερομένων για τη λήψη της εξισωτικής αποζημίωσης.

Αποπερατώθηκε ο δρόμος «Γκανή»

Αποπερατώθηκε ο δρόμος προς τη θέση «Γκανή» μέχρι το μαντρί του Δημητρίου Μιχαήλ. Ο προϋπολογισμός ανήλθε στο ποσό των 1.289.367 δρχ. και διανοίχτηκε δρόμος σε μήκος 1.281 μέτρα.

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε η 28η Οκτωβρίου

Η επέτειος του «ΟΧΙ» της 28ης Οκτώβρη 1940 γιορτάστηκε και φέτος με λαμπρότητα.

Έγινε δοξολογία στον ιερό ναό Αγίων Θεοδώρων, παρουσία του κοινοτικού συμβουλίου και των λοιπών πολιτικών αρχών.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώο πεσόντων. Στη συνέχεια εκφωνήθηκε ο πανηγυρικός της ημέρας από το δάσκαλο Παπαναστασίου Αστέριο και ακολούθως έγινε η κατάθεση στεφανιών, από την Κοινότητα, Εθνική Αντίσταση, Σχολείο, Γεωργικό Συνεταιρισμό και Μορφωτικό Σύλλογο.

Μετά ακολούθησε γιορτή στο σχολείο, όπου απαγγέλθηκαν ποιήματα απ' όλα σχεδόν τα παιδιά.

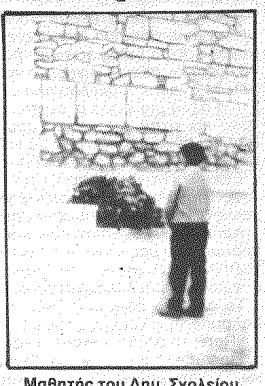

Μαθητής του Δημ. Σχολείου καταθέτει στεφάνι

Κατασκευάστηκε καινούργιο ΗΡΩΟ από την Κοινότητα

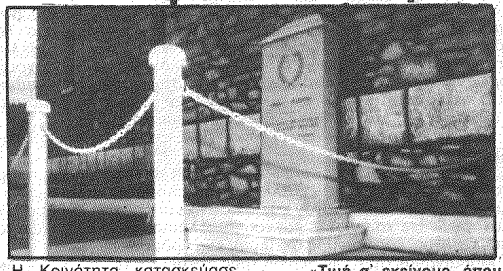

Η Κοινότητα κατασκεύασε καινούργιο ηρώο στη θέση της πλατείας. Το νέο είναι τοποθετημένο πάνω στην εξέδρα της πλατείας. Είναι φτιαγμένο από μάρμαρο και φέρνει ως επιγραφή, ένα απόσπασμα από ποίημα του Κώστα Καβάφη.

«Τιμή σ' εκείνους, όπου στη ζωή τους όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες».

Το παλιό βρισκόταν στο χώρο της πλατείας, όπου εμπόδιζε γιαυτό και θεωρήθηκε σκόπιμο να αλλαχτεί η θέση του.

— ΤΙ ΨΑΧΝΕΙΣ;

— Ψάχνω να βρω «άνθρωπο»

Θα διαβάσατε φίλοι αναγνώστες της «Ωραίας Καλλιπεύκης» στην εφημερίδα του Ιούνη - Ιούλη ότι φέτος το πανηγύρι στο χωριό δεν έγινε. Υπάρχουν και σ' άλλα χωριά πανηγύρια που με το παραμικρό δεν γίνονται, πότε ο καιρός, πότε δεν έχουν όργανα και περνούν χωρίς βέβαια να κάνουν και καμιά αίσθηση στους κατοίκους.

Αλλά να μην γίνει ένα πανηγύρι απ' τα καλύτερα και μεγαλύτερα της περιοχής, που το περίμεναν και το περιμένουν με ανυπομονησία όλοι οι χωριανοί μας, για ν' ανταμώσουν μ' αυτούς, που λείπουν απ' το χωριό κοντά ή πιο μακριά στη ξενιτιά και να γλεντήσουν με αυτόν το διαφορετικό και ξεχωριστό τρόπο.

Συνέβη πρώτη φορά στην Ελλάδα, συνέβη πρώτη φορά στα χρονικά του χωριού.

Όλοι όμως αισθανθήκαμε μια ανατριχίλα μέσα μας όταν διαβάσαμε το λόγο που δεν έγινε. «Το μαχαίρι της λύπης βούλιαξε στην καρδιά μας». Αισθανθήκαμε λύπη για το γεγονός. Αισθανθήκαμε περήφανοι όμως σαν «άνθρωποι». Κανείς νομίζω δεν έμεινε ασυγκίνητος, είναι σαν να ζητούμε από «τα φύλλα των δέντρων να μην τρέμουν στον άνεμο».

Αυτό που έγινε δείχνει ότι στο χωριό μας υπάρχουν «άνθρωποι», υπάρχουν συνάνθρωποι, που νιώθουν τον πόνο του πλησίον τους, που διακατέχονται από σεβασμό για τον πλησίον τους, που ξέορυν να σέβονται και να τιμούν τους νεκρούς.

Στο χωριό μας έλα αρχαίε μου Διογένη να ψάξεις για «άνθρωπο» χωρίς το φανάρι σου, γιατί εδώ στο όμορφο χωριό μας υπάρχουν πολλοί «άνθρωποι» με όμορφες και αγνές ψυχές και τόδειξαν πάρα πολλές φορές.

Έχω ζήσει σε πολλά μέρη, πόλεις και χωριά και έχω γνωρίσει διαφορετικούς ανθρώπους. Ανάμεσα τους όμως δεν γνώρισα τη ζεστασιά της φιλίας, την αγάπη και όλα όσα κοσμούν ένα σωστό και καλό άνθρωπο. Όλοι σε βλέπουν με μισό μάτι, κάνουν πως τα ξέρουν όλα, έχουν την τάση να κρίνουν και να επικρίνουν και ο εγωϊσμός τους τους κάνει να μην θλέπουν πέρα απ' τη μύτη τους. Δεν σέβονται τίποτε και κανέναν. Κοιτούν το τομάρι τους αδιαφορούν για τους άλλους. Σε πλησιάζουν όταν σ' έχουν ανάγκη, και μόλις εξυπηρετηθούν, «μην τον είδατε τον Παναγή». Χίλια καλά να τους κάνεις, ένα καλό δεν θα δεις.

Αυτά και άλλα πολλά κατά που δεν έχουν οι χωριανοί μας τους κάνουν (τους Καλλιπευκιώτες) να βρίσκονται στο πιο ψηλό σκαλοπάτι της ανθρωπιάς και της κοινωνικότητας.

Οι άνθρωποι εδώ στους κάμπους στερούνται το χιούμορ, δεν γελούν εύκολα! «Το κάθε άτομο που στερείται την αίσθηση του χιούμορ, έχει περιορισμούς και χάνει πλούσιες εσωτερικές δυνάμεις. Το γέλιο είναι σημαντικό όπλο». (Παύλος Κοντογιαννίδης, ηθοποιός). Δεν θέλουν να σε δούν να προκόβεις, ψάχνουν την ευκαιρία να σε βάλουν τρικλοποδιά για να πέσεις και να το ευχαριστηθούν.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

Η αλληλογραφία μας

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΙΣ

Σ' αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας φιλοξενούμε δύο Καλλιπευκιώτες από την Αμερική και τον Καναδά αντίστοιχα.

Ο ένας είναι ο Μανώλης Μανωλούλης του Τριανταφύλλου και ο άλλος ο Νίκος Σαλαμπάσης.

Ο Μανώλης Μανωλούλης μας γράφει:

«Αγαπητοί συμπατριώτες χαίρεται. Θέλω να σας ευχαριστήσω όλους σας για την αγάπη και φιλοξενία που μας χαρίσατε, όταν τον παρελθόντα Μάιο ήλθαμε με τη γυναίκα μου και το γιό μου Άρη στο χωριό με άδεια.

Αν και έβρεχε, πάλι μπορέσαμε λίγο να δούμε συγγενείς και φίλους. Πολλή συγκινητική ημέρα. Όλες οι αναμνήσεις των παιδικών μου χρόνων μπροστά μου! Κατοχή, Γερμανοί, κακουχίες!!! Τι να πρωτοθυμηθώ; Δόξα τω Θεώ πέρασαν. Εύχομαι ποτέ μα ποτέ να μην ξανάρθουν εκείνες οι μέρες.

Χάρηκα πάρα πολύ για τα τόσα πολλά έργα που κάνατε για την καλυτέρευση και πρόοδο του χωριού μας και σας συγχαίρω όλους.

Σας στέλνω 200 δολάρια να τα χρησιμοποιήσετε για ανάγκες της ποδοσφαιρικής ομάδας Καλλιπεύκης. Επίσης και 100 δολάρια για τη συνδρομή μου στην εφημερίδα. Μόνο σας παρακαλώ να αλλάξετε τη διεύθυνσή μου.

Σας χαιρετώ όλους σας οικογενειακώς
Μ' αγάπη: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΜΑΝΩΛΟΥΛΗΣ»

Αγαπητέ μας Μανώλη τη σύστασή σου τη διορθώσαμε. Μόνο να μας γράψεις αν τυχόν δεν πάρεις την εφημερίδα στη νέα σου κατοικία.

Σ' ευχαριστούμε θερμά για την ηθική και προπάντων για την οικονομική βοήθεια που μας έστειλες. Η χειρονομία σου είναι μεγάλη. Και επειδή το ποσό που έστειλες συνολικά φτάνει τις 40.000 δρχ. περίπου, γι αυτό και το Δ/κό Συμβούλιο του Συλλόγου σε ανακηρύσσει Μεγάλο Δωρητή.

Για άλλη μια φορά σ' ευχαριστούμε θερμά και ευχόμαστε σε σένα και στην οικογένειά σου κάθε ευτυχία. Καλλιπευκιώτες σαν και σένα μας κάνουν να νιώθουμε υπερήφανοι και να βλέπουμε με αισιοδοξία και θάρρος το μέλλον του συλλόγου μας.

Είσαι και συ ένας από το σόι των Μανωλούληδων που μαζί με τους Τσακάληδες, ξεχωρίζετε για την προσφορά σας στο χωριό, χωρίς βέβαια να υποτιμούμε τους υπόλοιπους Καλλιπευκιώτες.

Και πάλι σ' ευχαριστούμε και είναι αναγκαίο να πούμε ότι το γράμμα σου μας συγκίνησε για την απλότητα και την καλή σύνταξη που έχει, αν και νομίζουμε ότι οι γραμματικές σας γνώσεις δεν είναι και πολλές. Αυτό σας τιμάει ιδιαίτερα.

Το άλλο γράμμα μας ήρθε από τον Καναδά και από το Νίκο Σαλαμπάση, ο οποίος γράφει:

«Προς το Δ/κό Συμβούλιο και μέλη του Συλλόγου.

Συγχαρητήρια σε όλους. Είναι η πρώτη εφημερίδα που παίρνω. Γράψτε μου συνδρομητή και πρέπει να βοηθήσουμε όλοι με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας. Άλλοι με προσωπική εργασία, άλλοι με οικονομική βοήθεια, να πηγαίνει και το χωριό μας ένα βήμα μπροστά.

Σας στέλνω 100 δολάρια και σας εύχομαι καλή πρόοδο.

Ν. ΣΑΛΑΜΠΑΣΗΣ»

Αγαπητέ Νίκο, σ' ευχαριστούμε θερμά για όσα μας γράφεις και μας στέλνεις. Δεν πειράζει που έγραψες λίγα. Είτε πολλά μας γράφετε είτε λίγα εμείς την ίδια χαρά παίρνουμε.

Εσύ και μερικοί άλλοι πήρατε εφημερίδα για πρώτη φορά. Και πιστεύουμε να τη δέχτηκες με ανακούφιση και περιέργεια. Τα ίδια συναισθήματα που ένιωσες εσύ τα νιώθουν και οι άλλοι όταν παίρνουν την εφημερίδα του συλλόγου μας. Υπάρχουν όμως πολλοί που δεν ανταποκρίθηκαν, έστω και με ένα γράμμα, στα καλέσματα του συλλόγου. Γι αυτό και το δικό σου γράμμα καθώς και του Μανώλη μας έδωσαν ξεχωριστή χαρά.

Σ' ευχαριστούμε και σένα και σ' ευχόμαστε υγεία και προκοπή.

Φίλοι ξενητεμένοι Καλλιπευκιώτες, η προσφορά σας προς το σύλλογο είναι μεγάλη. Αλλά θα επιτελούσατε ακόμα μεγαλύτερο έργο, τουλάχιστον εσείς που έχετε επαφή μαζί μας, αν κατορθώνατε να πείσετε και τους υπόλοιπους Καλλιπευκιώτες που ζουν μαζί σας να μας στείλουν ένα γράμμα.

Μαθαίνουμε ότι η εφημερίδα τους αρέσει και τη διαβάζουν. Ας κάνουν όμως τον κόπο να μας γράψουν και κάνα γράμμα. Όπως εμείς δεν τους ξεχνούμε ποτέ, αυτοί ας μας θυμηθούν μία φορά.

Από την πατρίδα γειά σας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο Πρόεδρος του συλλόγου παρακαλεί τους Πατούλια Χρίστο και Κανελλιά Ιωάννη που είναι στον Καναδά και Αμερική αντίστοιχα, να επικοινωνήσουν το ταχύτερο δυνατόν μαζί του.

Ο πόλεμος για τον άνθρωπο και για την πρόοδο

ΔΑΣΣΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Μαθήτρια Α΄ Γυμνασίου Καρυάς

Λέγοντας πρόοδο, εννοούμε την εξελικτική πορεία του ανθρώπου μέσα στο χρόνο που εκφράζεται με την βελτίωση και προαγωγή του πολιτισμού. Είναι αυτονόητο από την ίδια την έννοια του πολέμου και από την πικρή πρόσφατη πείρα, ότι η ένοπλη σύγκρουση ανάμεσα στους ανθρώπους, για λόγους οικονομικούς, φυλετικούς, δημογραφικούς και θρησκευτικούς, αποτέλεσε πάντοτε καταπέλτη για την πρόοδο της ανθρωπότητας και ύβρη για τον άνθρωπο. Σήμερα κανένας δεν αμφιβάλλει ότι ο πόλεμος είναι ταυτόσημος με την ταπείνωση του ίδιου του ανθρώπου και των αξιών που δημιούργησε κατά την ιστορική πορεία του.

Πράγματι όσο διαρκεί ένας πόλεμος όχι μόνο αναστέλλεται η πολιτιστική εξέλιξη, αλλά και θυθίζεται στις βρωμιές που αυτός προκαλεί. Αυτό συμβαίνει οπωσδήποτε σε μεγαλύτερο θαθμό, όταν ο πόλεμος είναι μια παγκόσμια σύρραξη, όχι λιγότερο όμως και όταν ξεσπά ανάμεσα σε δύο χώρες ή ακόμη και μέσα στην ίδια τη χώρα. Είναι γεγονός ότι στα πεδία των μαχών σκοτώνονται, βασικά νέοι άνθρωποι που θα αποτελούσαν τους αυριανούς φορείς της προόδου. Αυτοί που με τις πρωτοβουλίες και τις ικανότητές τους θα αποδείχνονταν τα πιο επίλεκτα στελέχη της επιστήμης και πολλών παραγωγικών κλάδων. Γιατί κανένας δεν πρέπει να ξεχνά ότι στους πολέμους έχουν περισσότερες πιθανότητες να χαθούν οι πιο διαλεχτοί νέοι εφόσον θα επωμιστούν επικίνδυνες αποστολές. Επιπλέον όλες οι πολιτιστικές εκδηλώσεις νεκρώνονται. Η ιστορία επιθεβαιώνει το τρομακτικό μέγεθος των υλικών ζημιών στις χώρες που επικρατεί ο πόλεμος. Γιατί η εμπόλεμη κατάσταση έχει ως συνέπεια να προκύψουν θανατηφόρες επιδημίες. Κατά συνέπεια, οι όροι για τη διαβίωση του ανθρώπου γίνονται άθλιοι και η κοινωνία οδηγείται στην αποσύνθεση.

Στη διάρκεια του πολέμου η επιστημονική έρευνα χάνει τον πραγματικό της δρόμο, που είναι η καλυτέρευση των συνθηκών της ζωής του ανθρώπου. Παράδειγμα αποτελεί η ατομική βόμβα, που χρησιμοποιήθηκε στο Β΄ Παγκόσμιο πολεμο. Αν όμως αυτά συμβαίνουν στους δύο τομείς που αναφέρθηκαν η κατάσταση είναι ακόμα πιο χειρότερη στους άλλους. Η απονέκρωση είναι το φυσιολογικό αποτέλεσμα. Γιατί ούτε η τέχνη στη διάρκεια του πολέμου, μπορεί ν' ανθίσει. Αυτό είναι ολοφάνερο. Η άνθηση της Τέχνης προϋποθέτει κοινωνική γαλήνη και ψυχική ευφορία. Αλλά εκείνο που στην κοινωνία χρεωκοπεί με τον πόλεμο, είναι η ηθική. Άλλωστε και μόνο η κήρυξη του την καταργεί στην κυριολεξία, αφού πια ο νόμος που λειτουργεί ανάμεσα στους αντιπάλους είναι ταυτόσημος μ' εκείνου της ζούγκλας, δηλαδή με το δίκαιο του ισχυρότερου.

Ηθικοί φραγμοί, δεσμεύσεις και συνειδησιακές κρίσεις ισοπεδώνονται και εξαφανίζονται. Ουσιαστικά όμως ο μεγάλος ηττημένος είναι ο άνθρωπος. Ανάλογη είναι και η μοίρα της παιδείας. Με την κήρυξη του πολέμου εξαφανίζεται. Γιατί, ενώ μ' αυτή επιδιώκεται με οδηγό τον προβληματισμό και τη γνώση της αλήθειας, η ηθική καλλιέργεια, η μόρφωση και ο εξευγενισμός του ανθρώπου, στην πράξη συμβαίνουν τα αντίθετα. Γιατί οι απαιτήσεις του πολέμου είναι τέτοιες, ώστε ν' αντιμάχονται το έργο και τον υψηλό προορισμό της. Οπωσδήποτε, η έξαρση της βίας, η νομιμοποίηση του εγκλήματος είναι πράγματα διαμετρικά αντίθετα προς την παιδεία, προς την καλλιέργεια και την ευγένεια του ατόμου. Τι αντιπροσωπεύει λοιπόν ο πόλεμος για τον άνθρωπο, για την πρόοδο και για την πολιτισμό; Οπωσδήποτε την άρνησή τους. Τη φρίκη για το πρώτο, το θούρκο για τα δεύτερα.

Τότε γιατί πολεμούν οι άνθρωποι ματαξύ τους; Μήπως γιατί θέλουν να λύσουν τα προθλήματά τους. Μα σε όλους είναι γνωστό ότι κανένας πόλεμος δεν τα έλυσε. Αντίθετα μάλιστα τα πολλαπλασίασε, ώστε να χρειάζεται άλλος πόλεμος πιο θάρβαρος. Σίγουρα οι λαοί παρασύρονται από τα κρυφά και ανομολόγητα συμφέροντα των «ολίγων».

Καρυά 10/8/1987

Το παιδί μου που γιορτάζει

Χρόνια πολλά αγόρι μου
και να τα εκατοστήσεις
νάναι η ζωή σου όνειρο
πολύ να ευτυχίσεις.

★★★

Νάναι ο δρόμος της ζωής
φαρδύς χωρίς εμπόδια
και η καρδιά σου ανοιχτή
νάχεις φτερά στα πόδια.

★★★

Ποτέ η λύπη μην σε βρεί
να μην σε τύχη η βία
νάναι ο βίος σου ομαλός
γεμάτος ευτυχία.

★★★

Να φτάσεις θέλω αψηλά
μόνον με το σπαθί σου
για να σε δω να χαίρομαι
κι εγώ την προκοπή σου.

★★★

Η αγάπη να σε κυνηγά
κι ο έρως που θα νιώσεις
νάναι ωραίος και αγνός
κι απόγονους να δώσεις.

«ΛΑΡΙΣΑΙΟΣ»

Έγινε η αρχή απ' την Κοινότητα

Τώρα που έχουμε το πρατήριο υγρών καυσίμων, μερικά ίσως εγκαταλείψουν την ξυλόσομπα και προτιμήσουν αυτή με το πετρέλαιο.

Πάντως η αρχή έγινε και μάλιστα από την Κοινότητα. Να δούμε όμως, θ' αντέξουν στο πολύ κρύο και στα χιόνια που θα έρθουν;

ΑΝΟΙΞΑΝ ΟΥΖΕΡΙ

Οι Αδελφοί Δημήτριος και Νικόλαος Μπουρονίκου άνοιξαν ουζερί στη Λάρισα, απέναντι από το ΚΤΕΛ Λάρισας με την ονομασία:

«Μπαρ–Ουζερί
«Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Τους ευχόμαστε καλές δουλειές.

Οι εκτιμήσεις των γεωπόνων

Οι εκτιμήσεις των γεωπόνων στις ζημιές των σιτηρών από την κακοκαιρία του περασμένου Μάρτη δεν ήρθαν ακόμα. Όπως όμως μας διαβεβαίωσαν αρμόδιοι γεωπόνοι, θα έρθουν σε πολύ σύντομο χρόνο.

Συμβαίνουν κι αυτά...

Στο χωριό μας υπάρχει η οικογένεια Αστερίου Μπουρονίκου (Νταθέλη) που έχει έξι αδέρφια και μία αδερφή. Σύνολο εφτά. Όλοι είναι παντρεμένοι και με παιδιά. Οι έξι από τους εφτά έχουν πεθερούς Γιαννάδες, ενώ ο έβδομος λέγεται ο ίδιος Γιάννης.

Εμείς δεν σχολιάζουμε.

Το Θέατρο στην Καλλιπεύκη

Σ' αυτές εδώ τις αράδες θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή, όχι φυσικά σε πολεμικά γεγονότα, αλλά σε πνευματικά που σημάδεψαν, μπορούμε να πούμε, την κοινωνική και πνευματική ζωή της Καλλιπεύκης.

Έτσι κατ' αυτό τον τρόπο μαθαίνουμε για τη ζωή των παλιότερων, αλλά ταυτόχρονα «Η Ωραία Καλλιπεύκη» γράφει την ιστορία του χωριού μας.

Θα ανατρέξουμε λοιπόν πενήντα (50) ακριβώς χρόνια πίσω για να δούμε και να θαυμάσουμε τη δουλειά των νέων της Καλλιπεύκης στο θέατρο.

Θα πουν ίσως μερικοί: Μα καλά όλοι τότε ήταν αγράμματοι και οι συνθήκες δύσκολες, πώς μπόρεσαν να κάνουν θέατρο, καρναβάλι, γλέντια κλπ.; Και όμως, οι νέοι της πεντηκονταετίας που πέρασε και που τώρα είναι όλοι τους από 50 μέχρι 70 χρόνια, δημιούργησαν σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια και μας ξεπέρασαν όπως θα δούμε παρακάτω.

Εδώ θα μιλήσουμε για τις θεατρικές ομάδες που δημιουργήθηκαν κατά καιρούς και πώς έδρασαν.

Θέατρο στην Καλλιπεύκη λοιπόν και βοηθό σ' αυτή τη θεατρική ιστορική αναδρομή, έχουμε το Χρίστο Μητσόπουλο, ο οποίος και μας είπε όσα θα γράψουμε παρακάτω.

Προπολεμικά και συγκεκριμένα στα 1937 η Κοινωνία της Καλλιπεύκης είναι μύζερη, φτωχή, συντηρητική. Τρόπος διασκέδασης δεν υπάρχει. Τα καφενεία δεν χωράνε τις ανησυχίες των νέων. Κάπου πρέπει να εκτονωθούν. Θέλουν να δώσουν άλλη χάρη στη ζωή. Και ο μόνος τρόπος για να εκφραστούν, να θγουν από το κανάλι της μυζέριας είναι το θέατρο. Βοηθό βρίσκουν το δάσκαλο Λαφαζάνη που μαζί του συσπειρώνονται οι: Μπουρονίκος (Καραβασίλης) Αστέριος, Μητσόπουλος Κων/νος, Γκαντάκης Θόδωρος, Τσούκας Χρίστος, Καραγιάννης Δημήτριος, Τακούλας Τέγος, Μιχαντάς Ανδρέας και άλλοι και δημιουργείται έτσι η πρώτη θεατρική ομάδα η οποία ανεβάζει το θεατρικό έργο «Εσμέ» στα 1937 - 38.

Η θεατρική παράσταση δόθηκε στο δημοτικό σχολείο και είχε μεγάλη επιτυχία.

Μεσολάβησε κατόπιν ο πόλεμος του 1940 και οι μεγαλύτεροι απ' αυτούς βρέθηκαν στα Αλβανικά θουνά. Έρχεται το 1945 και οι Γερμανοί έχουν φύγει από την Ελλάδα. Η ζωή στην Καλλιπεύκη ίδια και χειρότερη από την προπολεμική. Παρ' όλα αυτά, τη χρονιά αυτή μερικοί ανήσυχοι νέοι αποφασίζουν να ξαναφτιάξουν θεατρική ομάδα και ανεβάζουν το θεατρικό έργο «ΓΚΟΛΦΩ».

Θέλοντας να δείξουν και αυτοί ότι κάτι αξίζουν, ότι κάτι πρέπει να κάνουν για να διασκεδάσει ο φτωχός εκείνος κόσμος της μικρής, αλλά με μεγάλες προλήψεις, κοινωνίας του χωριού, ανεβάζουν θέατρο.

Την πρωτοβουλία έχουν οι Ανδρέας Μιχαντάς, Χρίστος Μητσόπουλος, Τσιμόπουλος Δημ., Τσούκας Ευάγγελος κλπ. Το έργο παίζεται για πρώτη φορά το Μάρτη του 1945, και οι ρόλοι είναι μοιρασμένοι ως εξής: Μητσόπουλος Νι. Χρίστος (Γκόλφω), Μιχαντάς Ανδρέας (Τάσος), Τσούκας Βαγγέλης (Σταυρούλα), Τσιμόπουλος Δημ. (Ζήσος), Καρατόλιος Ιωάννης (Θανασούλας, πατέρας του Τάσου). Τσιούγκος Παναγιώτης (Αστέρω), Πατούλιας Δημήτριος (Δήμος), Γκουντουβάς – Τζήμας Ιωάννης (είναι μακαρίτης) (Γιάννος), Κλεάνθης Μανωλούλης (Γιωργούλας). Επίσης έπαιξαν και οι Τσολάκης Χρίστος, Κυλινδρής Κων/νος Γεωργ. και άλλοι.

Για να ανεβεί αυτό το θέατρο είχε πολλές δυσκολίες. Σχολείο δεν υπήρχε, διότι κάηκε και οι πρόβες γινόταν μέσα στην εκκλησία ή σε σπίτια.

Τελικά όταν παίχτηκε το έργο, η σκηνή έγινε στο καφενείο του Θεοχάρη Γκέτσιου, όπου τότε υπήρχαν μόνο χαλάσματα.

Παρ' όλα αυτά ο κόσμος γεμίζει την πλατεία, και η παράσταση γίνεται δωρεάν για το κοινό. Μία παράσταση δόθηκε εκείνη τη χρονιά, διότι ο εμφύλιος έκανε την εμφάνισή του, ενώ οι περισσότεροι από τους πρωταγωνιστές ήταν μέλη της ΕΠΟΝ και υπήρχε φόβος.

Περνάει ο εμφύλιος και έρχεται το 1952. Πάλι τίποτε δεν άλλαξε στην κοινωνία της Καλλιπεύκης. Η κατάσταση απελπιστική για τους νέους και για όλους. Σ' αυτές τις μέρες της φτώχειας και του τρόμου από τον εμφύλιο οι νέοι ακτινοβολούν. Σκέφτονται ν' ανεβάσουν πάλι τη «ΓΚΟΛΦΩ». Πρωτεργάτες και εμπνευστές οι Χρίστος Μητσόπουλος, Μιχαντάς Ανδρέας, Σαλαμπάσης Γεώργιος, Τσιακάλης Δημήτριος, Πατούλιας Δημ., Πανάρας Αστέριος, Κανελλιάς Γιάννης, Μανωλούλης Κλεάνθης και Σιώκος Νίκος.

Και οι ρόλοι μοιράζονται πάλι όλο άνδρες: Χρίστος Μητσόπουλος (Γκόλφω), Μιχαντάς Ανδρέας (Τάσος), Σαλαμπάσης Γεώργιος (Γιάννος), Τσιακάλης Δημ. (Κίτσος), Πατούλιας Δημ. (Δήμος), Πανάρας Αστέριος (Θανασούλας), Κανελλιάς Ιωάννης (Ζήσος), Μανωλούλης Κλεάνθης (Γιωργούλας), Σιώκος Νίκος (Αστέρω) κλπ.

Η πρώτη παράσταση δόθηκε την Άνοιξη του 1952 ενώ ακολούθησε και δεύτερη τέλος του χειμώνα στα 1953. Η πρώτη παίχτηκε στο καφενείο που έχει σήμερα ο Ιωάννης Οικονόμου και η δεύτερη στην πλατεία. Κόπηκαν εισιτήρια και στις δύο παραστάσεις. Η τιμή τους ήταν 2 δραχμές.

Με τα λεφτά που μαζεύτηκαν πήραν δώρα και έκαναν λαχειοφόρο αγορά, από την οποία κέρδισαν 700 δραχμές.

Τα χρήματα αυτά τα παιδιά του θεάτρου τα έδωσαν στην εκκλησιαστική επιτροπή, η οποία πήρε ένα πολυέλαιο για την εκκλησία.

Μετά το 1980 ο πολυέλαιος μεταφέρθηκε στους Αγίους Αποστόλους.

Μέσα σε αντίξοες κοινωνικές, πολιτικές και εθνικές συνθήκες, οι νέοι της Καλλιπεύκης δημιούργησαν πολλές φορές και ανέβασαν θέατρα.

Οι δυσκολίες πολλές. Ήταν πράγματι δύσκολο να βρεθούν οι στολές. Χώροι για πρόβες δεν υπήρχαν, παπούτσια για τσαρούχια δεν είχαν. Έτσι αναγκάζονταν να θάζουν φούντες στα σκαρπίνια ή στα άρβυλα.

Η μεγαλύτερη όμως δυσκολία, που δεν ξεπεράστηκε ποτέ, ήταν οι ρόλοι των γυναικών. Αφού δεν βρίσκονταν γυναίκες για να παίξουν, υποδύονταν τους γυναικείους ρόλους άνδρες.

Αν και δεν είχαν τα μέσα και τις ευκολίες οι νέοι εκείνης της εποχής, είχαν δύο πράγματα. Το ζήλο και την αγάπη για το θέατρο. Έτσι μπόρεσαν να νικήσουν τις δυσκολίες.

Η θεατρική δράση της Καλλιπεύκης σταματά εκεί στα 1953. Από τότε μέχρι σήμερα δεν ξαναπαίχτηκε θέατρο από νέους της Καλλιπεύκης. Ίσως τώρα να ήρθε η ώρα.

Ας μας συγχωρέσουν εκείνοι που τυχόν τους ξεχάσαμε. Ο μπαρμπα – Χρίστος Μητσόπουλος μας είπε ότι θυμήθηκε.

Μπαρμπα–Χρίστο σ' ευχαριστούμε γι αυτά που μας είπες και γράψαμε. Συνετέλεσες και συ στο να γραφεί ένα μέρος από την πνευματική ζωή της Καλλιπεύκης.

Σ' ευχαριστούμε και πάλι.

ΜΝΗΜΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

Απ' όλα αυτά τα θεατρικά αξίζει να σημειώσουμε τα εξής:

– Όταν χρειαζόταν μουσική κάποιο θεατρικό έργο, επειδή δεν υπήρχαν μαγνητόφωνα, έπαιρναν για μουσικό το Μήτσο τον Τσολάκη και την παρέα του.

– Σε κάποια σκηνή της «Γκόλφως» χρειάστηκε ο Τάσος (Ανδρέας Μιχαντάς), να καρφώσει κάποιον με το μαχαίρι. Τότε αυτός το κάρφωσε σε ένα έντερο το οποίο είχε γεμάτο με αίμα. Βλέποντας πολλοί χωρικοί το αίμα να χύνεται, άρχισαν να φωνάζουν, θεωρώντας τη μαχαιριά αληθινή.

– Εντύπωση μας έκανε η θύμηση του Χρίστου Μητσόπουλου. Εκτός του ότι θυμάται πολλά ονόματα από τους συναδέλφους του στο θέατρο, θυμάται το ρόλο του ακόμα και μάλιστα πολύ καλά αν και πέρασαν από το 1953 34 ολόκληρα χρόνια.

Η φωτογραφία είναι θγαλμένη στα 1945 μετά τη θεατρική παράσταση της «Γκόλφως». Όρθιοι από αριστερά: Κανελλιάς Ιωάννης, Μιχαντάς Ανδρέας, οι κύριοι με τα γυαλιά και το καπέλο δεν αναγνωρίστηκαν, Τσιούγκος Παναγιώτης, Τσολάκης Χρίστος, Μανωλούλης Θωμάς, άγνωστος, Τσακάλης Δημ. Τριαντ., Τζήμας Ιωάννης, Τσολάκης Ιωάννης, Σιώκος Νίκος. Καθιστοί από αριστερά: Άγνωστος, Δούκας Κων/νος του Δούκα, Πατούλιας Δημήτριος. Στο θιολί ο μακαρίτης Τσολάκης Δημήτριος. Στο κλαρίνο ο Γκουντουβάς – Μαλιάρας Ιωάννης.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Οικονομικές ενισχύσεις

Πολυζάς Αστέριος Πολύζου 500 δραχ., Σιμωτά Σοφία 1.500, Μουσουλής Αθανάσιος 1.000, Καστόρης Απόστολος 500, Πανάρας Αστέριος 2.000, Σιαμήτρας Αθανάσιος 1.000, Παπαδόντας Απόστολος Θωμά 2.000, Γκουγκουλιάς Δημ. Αποστόλου 1.000, Καζάνας Ηρακλής 1.000, Τσιαπλές Θωμάς 1.000, Μπουρονίκος Δημ. Αστερίου 500, Τσούκας Βαγγέλης 500, Σαλαμπάσης Νίκος 1J0 δολ. Καναδά, Μανωλούλης Μανώλης Τρ. 300 δολ. Αμερικής.

Διανοίγεται ο δρόμος προς Καρυά

Διαπλατύνεται και όπου είναι ανάγκη διανοίγεται νέος δρόμος προς την Καρυά από τη θέση «Γκζιούνας».

Για το σκοπό αυτό διατέθηκε ποσό 10 περίπου εκατομμυρίων. Ο δρόμος αυτός προβλέπεται να έχει βατότητα όλη τη χρονιά, μια και στην Καρυά από πέρυσι υπάρχει και Γυμνάσιο και ίσως μερικοί Καλλιπευκιώτες θελήσουν να στείλουν τα παιδιά τους εκεί.

Στο γραφείο της Κοινότητας βρίσκεται η φωτογραφία που μας έστειλε ο Μανώλης Κυλινδρής Διακρίνεται δίπλα από το παράθυρο

Ψάχνω να βρω

Συνέχεια από τη 2η σελίδα

Έρπονται σαν σκουλίκια και γλίφουν ποδιές για να φθάσουν κάπου, να πετύχουν τον σκοπό τους.

Αλλά ας μην σας κουράσω άλλο, όσοι έχουν κάνει μια τέτοια σύγκριση πιστεύω να είδαν τη διαφορά, βέβαια κανείς δεν μπορεί να φθάσει την τελειότητα, υπάρχουν και οι εξαιρέσεις και στις δύο πλευρές.

Στο χωριό μας ταιριάζουν οι στίχοι του ποιητή:

«Και στα σπιτάκια...
(που μόλις χωρά μέσα τους
η αγάπη και η φαμίλια).

Ας μείνουμε χωριανοί μου, για πάντα έτσι.

ΔΗΜ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑΣ

Χωριστές ιστορίες

Στη δεκαετία του ιβδουμήντα πουλλοί Ζιριώτις άφηναν του χουριό και πήγιναν στ' Λάρσα να βρουν δλειές. Μέσα σ' αφνούς οι πλειότιροι ήταν πιδιά. Άβγαλτα τα καημένα πήγαν να βγάλ'ν τουν επιούσιον πιο εύκουλα κι ξικούραστα. Νοίκιαζαν πουλλά μαζί σ' ένα σπίτι για να πέφτ(ι) του νοίκιου λίγου κι έτρουγαν οι ιστιατόριου. Φτώχεια, πείνα και απλησιά δε λέγονταν. Μιρικοί απ' αυτοί που πήγαν τότε στ' Λάρσα ήταν η Κίτσιους τ'ς Σταυρούλας, η Μουκλής τ' Μπαρμπανάσιου, η Τρύφουνας τ' μπαρμπαμήτσιου, η Νάσιους τ'ς Απουστόλινας, η Κώτσιους τ' μπαρμπαγιάνν(ι), η Θιόφιλους τ' μπαρμπα – Θουμά κι άλλ(ι) πουλλοί.

Ούλ(ι) αυτοί έτρουγαν στου ιστιατόριο που του ίλιγαν «ΕΛΛΑΣ». Κάθι μέρα λοιπόν, μετά απ' τη δλειά πήγιναν ικεί κι γέμιζαν λίγου του παχάντιρου. Πήγι μια μέρα λοιπόν να φάει κι η Θιόφιλους τ' Τσιούγγ'. Άβγαλτους ήταν η καημένους, δεν ήξιρι ούτι πώς τα λεν τα φαϊά. Άλλου απού γκουμούλια κι φασουλάδα δεν ήξιρι ούτι αυτός ούτι κανένας απού μας τότι. Αφού έκατσι λοιπόν, παρήγγειλι λίγις πατάτις και λίγα μακαρόνια. Τόσα πουλλά παρήγγειλναν ούλ(ι) τότι. Τιλειώνουντας του φαΐ ίδι στου διπλανό τραπέζ(ι) να παραγγέλν(ι) ένας μία κουμόστα ρουδάκινου. Του λαχτάρσι ου έρμους και φώναξι του γκαρσόν: «ε! ε! ε! πιδί φέρ(ι) κι μένα μία (μερίδα) αυγά μι κρόκου». Του γκαρσόν(ι) τουν κοιτούσι πιρίεργα αλλά τιλικά κατάλαβι. Άβγαλτου ήταν του πιδί, δεν ήξιρι από κουμπόστις κι τ'ν έπαθι. Αλλά για κακή τ' τύχ(ι) ήταν ικεί κι η Χρίστους τ' Σταυρούλας που τα ίδι αυτά και συνέχεια τα λέι όταν ανταμώνουμι.

★★★

Τη φιτινή χρουνιά που πέρασι πουλύς ντόρους έγινι για το Έιτζ. Ούλ(ι) μικροί κι μιγάλοι, παππούδις κι μανιές έμαθαν γι αυτή την καταραμέν(ι) τ'ν αρρώστια. Μόνον που καμπόσις μανιές τα μπέρδιψαν λίγο μι του πουδόσφιρου, γιατί, βλέπιτι ούλις έμαθαν για τον Αναστό κι για τον μπέναλτι. Ίδις τι κάν(ι) η ιλληνική τηλιόραση;

Τα μπέρδιψι όμους κι η μανιά η Γιαννούλου. Κι όταν άκουσι απ' την τηλιόραση για του Έιτζ είπι στου ιγγόνι τ': «Τι είνι πιδί μ' αυτό μπέναλτι;».

Καλλιπευκιώτικα χωρατά

Γράφει ο ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

★★★

Αντρέας η Μπουρνίκους πριν μιρικά χρόνια ζούσι κι αυτός στον Νιζιρό. Τώρα είνι στουν Αμπλώνα.

Έβαζι κι αυτός πατάτις, όπους έκαναν ούλοι. Τότι ιπίσης έκανι τουν έμπουρα η σχουριμένους η μπαρμπα – Τζήκας και πήγινι κι έπιρνι τ'ς πατάτις απ' τα σπίτια. Τις ζύγιαζι ικεί μι του καντάρ(ι) κι ύστιρα τ'ς φόρτουνι στου γουμάρ(ι) να τ' πάει στου σπίτι τ'.

Μια μέρα λοιπόν πήγι ν απάρ(ι) πατάτις απ' τουν μπαρμπα – Αντρέα. Δεν είχι κι πουλλές, μόνον δύο - τρία σακιά μπούρδις. Αφού τα σάκιασαν τα τσιουβάλια πήραν του κανταρόζυλου κι του καντάρ(ι) να ζυγιάσ'ν.

Απ' τη μια μιριά νταϊνούσι η μπαρμπα – Αντρέας κι απ' την άλλ' η μπαρμπα – Τζήκας. Ζυγιάζ'ν του πρώτου του σακί και βγήκι 50 κιλά. Σα λίγου του φάν'κι του μπαρμπα– Αντρέα. Ιγώ έχου μπουρντίσια σακιά, γιατί βγαίν' τόσου λίγου, ίλιγι μι του νου τ'. Ύστιρα έζγιασαν κι του δεύτερον του σακί, αλλά η μπαρμπαντρέας ίχι τα μάτια τ' 14. Κοιτούσι κι του στούμπου κι απού κάτ'. Κι ινώ ζύγιαζαν κι έθλιπι να βγαίνουν λίγου πάλι οι πατάτις λέει η μπαρμπα–Αντρέας:

– «Μπαρμπα– Τζήκα καλός έμπουρας είσι, καλά ζγιάζ(ι) αλλά μάσι του πουδάρ(ι) κατ' απ' του σακί».

★★★

Μια κι είνι ιπουχή για πατάτις ας πούμι κι μια άλλη ιστουρία.

Παλιότιρα η Νιζιρός έβγαζι πουλλές πατάτις. Μην κοιτάτι τώρα που χάλασαν τα χώματα. Ένας απ' αυτούς που έβγαζαν πουλλές πατάτις ήταν κι η Κώτσιους τ'ς Ακρίβους. Αυτός αφού τις έβγαλι τις έβαλι στου κατώι να τ'ς πουλήσ(ι) του χειμώνα όταν θα είχαν τιμή καλή.

Κι όταν ήρθι η χειμώνας κι τ'ς έδουσι στουν έμπουρα πήγαν ικεί να σακιάσ'ν η Μήτσιους η Τακούλας, η Νάσιους τ' Απουστόλ(ι) κι η Στέφανους τ' Καλούδας.

Η καθένας είχι τη δικιά τ'ν κάσα και του κατώι είχι πίσσα σκουτάδ(ι). Κι ινώ έβαζαν πατάτες μέσα στις κάσις μπήκι μέσα η Κουλιός. Τουν ζγιάζ(ι) μια η Νάσιους τουν Κουλιό κι πέφτ(ι) καταΐ.

Πέφτουντας όμους πλάκουσι κι τ'ς κάσις. Μόλις τουν είδι η μπαρμπα – Κώτσιους τουν Κουλιό που πλάκουσι τ'ς κάσις είπε: «Γιέμ' Νίκου πιδί μ' Τούρτα μι τ'ς έκανις τ'ς κάσις. Αι φέγα απού 'δω».

★★★

Παλιότιρα του χουριό μας είχι πουλλά πιδιά. Άλλα πήγιναν στου σκουλειό κι άλλα όχ(ι). Κι μιρικά που πήγιναν κόντιβαν 15 ή 16 χρόνια ώσπου να του βγάλ'ν.

Κι μια χρουνιά πήγιναν μαζί στην ίδια τάξ(ι) η Γιαννάκους τ'ς Μαρίας, η Κίτσιους τ'ς Κανάκινας, η Γιάνν'τς τ'ς Χρίστινας, η Γιαννής τ'ς Τόλινας κι άλλ(ι).

Ούλ(ι) ήταν ένας κι ένας. Ούτι γράμματα σκάμπαζαν ούτι ήσυχα κάθουνταν. Εκτός αυτού είχαν κι πουλλή φτώχεια. Κι ιξιτίας τ'ς φτώχειας κι τ'ς πείνας η Χρίστους τ'ς Κανάκινας κάθουνταν συνέχεια στου ίδιου θρανίου μι τουν Γιαννάκου τ'ς Μαρίας, γιατί ικείνους είχι μαγαζί και έβαζι στη τζέπ(ι) τ' στραγάλια κάθι μέρα. Κι η Χρίστους κάθουνταν μαζί να τρώει στραγάλια.

Μια μέρα η δάσκαλους η Τηγούλας έκανι γραμματική κι δίδασκι τα ουδέτιρα σι –ο. Ρουτούσι τουν καθένα να κλίν(ι) ένα όνομα ουδέτερο σε –ο. Αυτοί προσπαθούσαν να βρουν ένα όναμα με το οποίο κορόιδευαν τους άλλους. Μόνον η Γιαννής τ'ς Τόλινας βρήκι καλό όνουμα.

Όταν τουν είπι η δάσκαλους να κλίν(ι) ένα όνουμα σε –ο ικείνος είπι:

Ινικός αριθμός
Ονομαστική: το τσιούτσιουλο (το μικρό)
Γενική: του τσιούτσιουλου
Αιτιατική: το τσιούτσιουλο κλπ.

Ο ρόλος των βάσεων για τη χώρα μας και το αίτημα για την απομάκρυνσή τους

«Έξω οι βάσεις του θανάτου»
«Έξω οι βάσεις και τα πυρηνικά
Θέλουμε να ζούμε ειρηνικά»

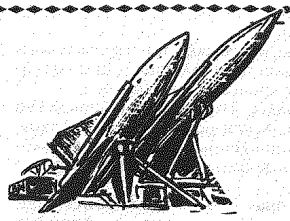

Σίγουρα όλοι μας θα έχουμε ακούσει αυτά τα συνθήματα ή θα τα έχουμε δε σε κάποιους τοίχους ή θα τα έχουμε φωνάξει οι ίδιοι συμμετέχοντας σε κάποια εκδήλωση ή σε κάποια πορεία ειρήνης.

Σίγουρα θα έχουμε ακούσει ανθρώπους να μιλάνε για τους πυρηνικούς εξοπλισμούς, για τα ατομικά όπλα, για τις ξένες βάσεις που βρίσκονται στη χώρα μας και για το αίτημα για την απομάκρυνσή τους, για να μπορέσουμε να ζήσουμε ειρηνικά.

Δυστυχώς όμως, γίνεται και μια έντονη προπαγάνδα από κάποιους, ότι η παραμονή των βάσεων στο έδαφός μας είναι απαραίτητη για την προστασία μας από τον «τουρκικό κίνδυνο», ότι είναι απαραίτητο να ξοδεύονται υπέρογκα ποσά για εξοπλισμούς.

Δεν είναι αλήθεια τραγικό να ξοδεύονται τόσα χρήματα για τους εξοπλισμούς, τη στιγμή που υπάρχουν άλλες κοινωνικές ανάγκες, τη στιγμή που υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν δουλειά, που δεν έχουν να φάνε;

Δεν θα μπορούσαν, αυτά τα λεφτά να χρησιμοποιηθούν για την υγεία του λαού μας, για τη μόρφωση της νεολαίας μας και γενικά προς όφελος του λαού μας;

Στην πατρίδα μας, οι βάσεις έκαναν την πρώτη εμφάνισή τους στις 12 Οκτώβρη 1953 και από τότε έχουν διαδραματίσει ένα σοβαρό και επικίνδυνο ρόλο για τη χώρα μας. Σ' όλους μας είναι γνωστός, για παράδειγμα ο ρόλος που έπαιξαν οι αμερικάνικες βάσεις το 1974 στην υπόθεση της τραγωδίας της Κύπρου, που έστειλαν τα αεροπλάνα μας αντί στην Κύπρο, στο Ισραήλ.

Πλήθος παραδείγματα μπορεί να χρησιμοποιήσει κανείς για να αποδείξει τον επικίνδυνο ρόλο που παίξαν και παίζουν οι αμεικάνικες βάσεις για τη χώρα μας, για να αποδείξει ότι αποτελούν μόνιμη πηγή κινδύνου για την εδαφική μας ακεραιότητα, για την εθνική μας ανεξαρτησία και αυτό γιατί:

► 1) Μπορούν εύκολα να γίνουν στόχος αντεπιθέσεων σε περίπτωση χρησιμοποιήσεώς τους για τους τυχοδιωκτικούς σκοπούς των Αμερικανών στην περιοχή.

► 2) Υπονομεύουν και εξασθενούν την εθνική μας άμυνα. Απόδειξη ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός στην πρόσφατη ελληνοτουρκική κρίση, έκλεισε ή μάλλον προσπάθησε να κλείσει τη βάση της Νέας Μάκρης.

► 3) Χρησιμοποιούνται κατά της εθνικής μας ανεξαρτησίας και αποτελούν μέσα παρέμβασης στις εσωτερικές μας υποθέσεις. Χαρακτηριστικός είναι ο ρόλος που έπαιξαν στη Χούντα των συνταγματαρχών.

► 4) Δεν αντιμετωπίζουν την απειλή από την Τουρκία, αφού ακριβώς οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ είναι αυτοί που υποδαυλίζουν αυτή την απειλή.

► 5) Στέλνουν περίπατο όλες τις θετικές τοποθετήσεις της ελληνικής κυβέρνησης στο θέμα της Ειρήνης, καθώς και στα πλαίσια της «Πρωτοβουλίας των 6».

► 6) Τέλος, αποκλείουν την οικονομική ανάπτυξη προς όφελος του λαού και της νεολαίας, αφού τέτοια ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει στα πλαίσια της εξάρτησης της χώρας μας από τις ΗΠΑ.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι έτσι καταρέουν τα επιχειρήματα αυτών που υποστηρίζουν την παραμονή των ξένων βάσεων στη χώρα μας, και δίνεται απόλυτο δίκαιο σ' αυτούς που παλεύουν για την απομάκρυνσή τους από τη χώρα μας, που παλεύουν για να σταματήσουν οι πυρηνικοί εξοπλισμοί και να επικρατήσει σ' όλο τον κόσμο η Ειρήνη.

Για όλους αυτούς τους λόγους επιβάλλεται σήμερα, να δυναμώσουμε όλοι μας την πάλη για την απομάκρυνση των βάσεων από την πατρίδα μας, επιβάλλεται να παλέψουμε για να υπερασπίσουμε την Ειρήνη. Πρέπει τα φιλειρηνικά μας αισθήματα να τα κάνουμε πράξη που θα στεριώσει την Ειρήνη πάνω στη γη, γιατί κάθε λεπτό που χάνεται δεν ωφελεί παρά μόνο τους εχθρούς της Ειρήνης.

ΓΚΑΒΟΥΤΣΙΚΟΣ Ι. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΠΕΣΕ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΗΚΕ ΣΟΒΑΡΑ!...

Ενώ δούλευε και περνούσε ταπετσαρία πάνω σε νταβάνι, έπεσε και τραυματίστηκε σοβαρά ο συγχωριανός μας Απόστολος Μασούρας του Χρίστου, πατέρας τριών παιδιών.

Από τις λίγες πληροφορίες που έχουμε σας λέμε ότι περνούσε ταπετσαρίες στο χωριό Βρυότοπος. Δούλευε στο συγχωριανό μας Παπάστεργίου Ιωάννη, του οποίου ο γιός ήθελε να ανοίξει καινούργιο μαγαζί. Και ενώ περνούσε την ταπετσαρία πάνω στο νταβάνι, έσπασε κάποιο ξύλο και έπεσε στο δάπεδο με αποτέλεσμα να τραυματιστεί σοβαρά στη λεκάνη και τη σπονδυλική στήλη.

Μεταφέρθηκε επειγόντως στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων για εξετάσεις και θεραπεία.

Πρέπει να πούμε ότι ο Αποστόλης ήταν ππέρυσι στο Δ/κό Συμβούλιο του Συλλόγου και μάλιστα από τα δραστήρια μέλη.

Ευχόμαστε να μην είναι τόσο σοβαρή η κατάσταση του άτυχου Αποστόλη και γρήγορα να επιστρέψει στη δουλειά του και στην οικογένειά του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

– Ο Μαντάς Απόστολος του Βασιλείου με την Οικονόμου Χριστίνα του Αγοραστού.

– Ο Ζαγκλές Δημήτριος του Ανδρέα με την Σοφία Σιμωτά του Διονυσίου από την Αμερική.

– Η Τσιούγκου Άννα του Ιωάννου με τον Λόη Πέτρο από το Ζάρκο Τρικάλων.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

– Ο Μπουρονίκος Αστέριος του Ιωάννου με την Λαμπροπούλου Θεοδώρα (Μένει Καναδά).

– Ο Μπούτσικας Ιωάννης του Γεωργίου με τη Ζωή Ρίζου από τα Πλατανούλια Λάρισας.

– Η Αγγελική Νικολάου Μπουρονίκου με το Γιάννη Παπαδόπουλο από τον Αμπελώνα.

– Ο Παπαδημητρίου – Γιαννούλας Ιωάννης του Δημητρίου και της Χρυσής με την Ελβίρα Σάβοκα γερμανίδα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Η Ζωή Σιαμήτρα του Αθανασίου το γένος Γεωργίου Μιχαντά γέννησε το 2ο παιδί αγόρι.

– Η Ελένη Δημ. Γκαραφλή το γένος Μπεκιάρη γέννησε το 3ο παιδί κορίτσι.

– Η Λίτσα Χρίστου Οικονόμου το γένος Ιωάννου Δουλαπτσή, γέννησε το 1ο παιδί αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Η Αγγελίτσα Παπαστεργίου χήρα του Αστερίου το γένος Αστερίου Τσικρικά ετών 90.

– Η Παρασκευή Γκαντάκη χήρα του Δημητρίου το γένος Κων/νου Γκουλιάρα ετών 76.

ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

ΚΑΝΑΚΗΣ ΜΙΧΑΝΤΑΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Ο Κανάκης Μιχαντάς γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη το 1920. Τα πρώτα του χρόνια τα πέρασε πολύ δύσκολα, όπως και όλοι οι Καλλιπευκιώτες.

Σε ηλικία 16 χρόνων και συγκεκριμένα το 1936 πηγαίνει στη Ραψάνη για να μάθει την τέχνη του Χαλκιά (σιδερά). Εκεί μαθητεύει περίπου 2 χρόνια και το 1938 γυρίζει στο χωριό έτοιμος τεχνίτης.

Γυρίζοντας στο χωριό ανοίγει δικό του εργαστήρι κι αρχίζει να δουλεύει.

Οι δύσκολοι καιροί όμως δεν του επιτρέπουν να δουλέψει όπως θέλει. Έρχονται οι Γερμανοί και διακόπτει πολλές φορές. Συνεχίζει όμως να δουλεύει έστω και με δυσκολίες μέχρι τον εμφύλιο πόλεμο. Τότε ακριβώς καίγεται και το εργαστήρι του. Αγοράζει πάλι εργαλεία και συνεχίζει.

Κοντά στα 1955 παντρεύεται με την Κούλα Καστόρη και αποκτούν ένα κορίτσι τη Στέλλα. Τότε αναγκάζεται να φύγει από το πατρικό του και να εγκατασταθεί σ' άλλο σπίτι, όπου και αρχίζει ένα νέο νοικοκυριό. Παράλληλα αρχίζει από την αρχή και το εργαστήρι του.

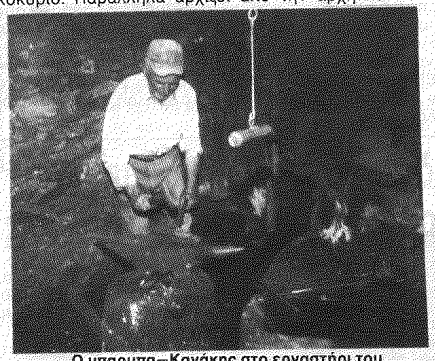

Ο μπαρμπα–Κανάκης στο εργαστήρι του

Δουλεύει συνέχεια μέσα στην κάπνα και τη φωτιά φτιάχνοντας υνιά, μαχαίρια, τσεκούρια κλπ. Ο ιδρώτας τρέχει στο πρόσωπό του, χτυπώντας το σφυρί του συνέχεια στο αμόνι και τραβώντας το φυσερό ν' ανάψουν τα κάρβουνα. Και ο νους μας τρέχει στο βιβλίο του Δημοτικού, όπου το ποίημα μας δίνει να καταλάβουμε τη δουλειά του σιδερά. Λέει λοιπόν: «... Τα μπράτσα του για δέστε γυαλίζουν μελανά. Τη νύχτα την ημέρα σκυφτός σφυροκοπά, κλπ.».

Ο μπαρμπα – Κανάκης δεν έχει όμως όλο τον καιρό δουλειά. Γι αυτό στα 1966 μπαίνει στην υλοτομία. Δουλεύει στο δάσος μέχρι το 1977. Τότε ακριβώς γυρεύοντας μια ζωή καλύτερη, αγοράζει σπίτι στο Βρυότοπο και εγκαθίσταται εκεί. Εκεί ζει ακόμη. Στο νέο του χωριό ασχολείται με τη δουλειά του οικοδόμου. Και την εξασκεί μέχρι που παίρνει τη σύνταξή του.

Παράλληλα μ' όλα αυτά που είπαμε έκανε κι άλλες δουλειές, όπως τσοπάνος. Σήμερα στα 67 χρόνια είναι συνταξιούχος. Παρ' όλα αυτά, αν και έφυγε από την Καλλιπεύκη και ζει αλλού, αν και παίρνει τη σύνταξή του, όμως δεν ξεχνά και τους συγχωριανούς του. Έρχεται πολλές φορές στο χωριό και ανοίγει το εργαστήρι του να φκιάξει ότι του ζητήσουν.

Τον βρήκαμε και μεις φέτος το καλοκαίρι νά δουλεύει στο μαυρισμένο εργαστήρι του. Πρόσχαρος και καλοσυνάτος, παρά τα βάσανα της ζωής, δέχτηκε να κουβεντιάσουμε μαζί του και να τον φωτογραφίσουμε. Μας εξιστόρησε τη ζωή του και την τέχνη του. Τον κοιτάζαμε πολλή ώρα, φκιάχνοντας ένα μαχαίρι. Είδαμε το φυσερό ν' ανάβει τη φωτιά το αμόνι, τα σφυριά και όλα τα σύνεργα.

Ο άνθρωπος μπαρμπα – Κανάκης, έφτασε στη σύνταξή του. Επί πενήντα σχεδόν χρόνια ήταν βοηθός των συγχωριανών του. Σε κανέναν δε χάλασε χατήρι. Δούλευε και δουλεύει με μεράκι. Όμως σε λίγο θα εγκαταλείψει οριστικά την τέχνη του. Όχι πως δεν μπορεί να δουλέψει, αλλά γιατί η τεχνολογί α δεν τον άφησε καθόλου δουλειά. Τα σύγχρονα σιδηρουργεία

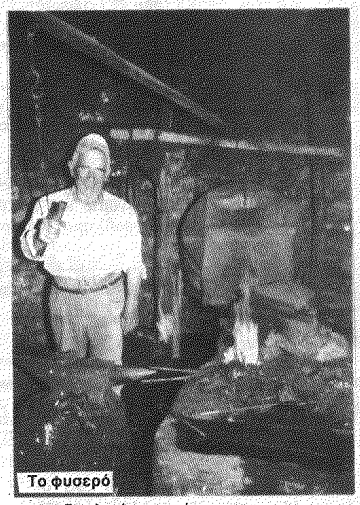

Το φυσερό

κάνουν τη δουλειά πιο γρήγορα.

Εξάλλου τα τρακτέρ πήραν τη σκυτάλη από τα ζώα και τα υνιά των γεωργών δεν ξαναμπαίνουν στην καμάρα ή το σιδηράλετρο.

Μπαρμπα – Κανάκη δεν ξέρουμε αν είσαι τυχερός ή άτυχος που δεν θα δεις άλλον να συνεχίζει την τέχνη σου με τον παραδοσιακό τρόπο. Ξέρουμε όμως πως είσαι ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ.

Έτσι είναι. Η νέα τεχνολογία εξαφάνισε κάθε παραδοσιακό και γραφικό επάγγελμα. Μέσα σ' αυτά είναι και αυτό του Χαλκιά.

Μπαρμπα – Κανάκη σ' ευχαριστούμε για όσα μας είπες και γράψαμε στην εφημερίδα μας. Ευχόμαστε στην οικογένειά σου κάθε επιθυμία σας να γίνει πραγματικότητα.

Για να θυμούνται οι μεγάλοι και να γνωρίζουν οι νεότεροι

α) Η ιστορία του Δημοτικού σχολείου είναι μεγάλη. Εμείς θα αναφερθούμε με λίγα λόγια, διότι περισσότερο μας ενδιαφέρουν οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται

Προπολεμικά το σχολείο ήταν εκεί που είναι σήμερα η Κοινότητα. Συγκεκριμένα πίσω από το σπίτι του Γιάννη Σιώκου ή Μπένια.

Κατόπιν κτίστηκε εκεί που βρίσκεται σήμερα, αλλά κάηκε από τους Γερμανούς.

Άρχισε να κτίζεται το 1944 αλλά αποπερατώθηκε στα 1954. Η φωτογραφία που δημοσιεύουμε είναι θγαλμένη το 1953.

Επίσης όλες οι φωτογραφίες που θα δημοσιεύσουμε ή δημοσιεύσαμε ως τώρα και αφορούν το χωριό μας είναι θγαλμένες όλες το έτος 1953.

Το δημοτικό σχολείο όπως ήταν χτες

Το σχολείο λειτούργησε ακόμα και με διακόσιους μαθητές όταν ήταν στις δόξες του. Σήμερα είναι 2/θέσιο και οι μαθητές που έχει φτάνουν περίπου τους 45.

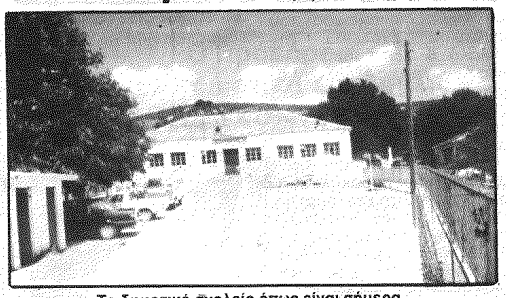

Το δημοτικό σχολείο όπως είναι σήμερα

β) Στην άλλη φωτογραφία θλέπουμε τη θρύση «Μισοχώρου» όπως ήταν στα 1953. Η θρύση αυτή θρίσκεται ακόμα και σήμερα θόρεια της εκκλησίας αλλά εντελώς διαφορετική από την παλιά.

Η «Μισοχώρα» όπως είναι σήμερα

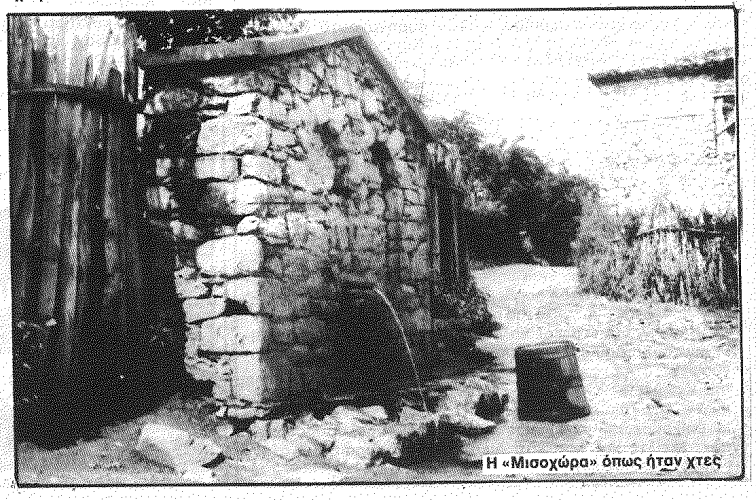

Η «Μισοχώρα» όπως ήταν χτες

Κατανομή πιστώσεων σε κοινότητες για έργα βελτίωσης βοσκοτόπων

Διαβάζοντας τον τοπικό τύπο «Ελευθερία» 30-10-87, είδαμε να μοιράζονται μεγάλα χρηματικά ποσά σε ορεινές και προβληματικές κυρίως κοινότητες του Νομού μας.

Από τον κανονισμό της ΕΟΚ 1975/82 προχωρώντας και βλέποντας τα ποσά που αντιστοιχούσαν σε κάθε κοινότητα, με λαχτάρα περιμέναμε να διαβάσουμε το ποσό που δίνεται στην Καλλιπεύκη, μια και τα κονδύλια αυτά προορίζονται για ορεινές και προβληματικές Κοινότητες και επειδή η Κοινότητά μας έχει αυτό το αρνητικό προνόμιο και μάλιστα είναι από τις πλέον ορεινές και προβληματικότερες.

Τελείως αυθόρμητα ψάχναμε για κάποιο σοβαρό

ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ

νούμερο, ανάλογα με τα προσόντα που διαθέτει η Κοινότητά μας. Αλλά δυστυχώς, τη λαχτάρα και ελπίδα διαδέχτηκε η απογοήτευση όταν είδαμε ότι στην Καλλιπεύκη δίνονται ελάχιστα χρήματα.

Θέλουμε εδώ να απευθύνουμε ένα ερώτημα. Αλλά προς ποια κατεύθυνση; Προς την Κοινότητα; Προς τις αρμόδιες υπηρεσίες και ποιες είναι αυτές;

Το ερώτημά μας είναι: Με ποια κριτήρια έγινε η κατανομή των κονδυλίων αυτών;

Απ' ότι ξέρουμε ο Κανονισμός 1975/82 απευθύνεται σε ορεινές και προβληματικές περιοχές.

Εμείς και ορεινοί είμαστε και προβληματικοί, αλλά διαθέτουμε τουλάχιστον ένα σημαντικότατο ζωϊκό κεφάλαιο. Κατά τη γνώμη μας κρίνουμε ότι έχουμε αδικηθεί.

Είναι καιρός όμως, οι αρμόδιες υπηρεσίες δείξουν κατανόηση, να επανορθώσουν την αδικία που γίνεται σε βάρος της ορεινής Καλλιπεύκης.

Αναμένουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η Κοινότητά μας πήρε 1.800.000 δρχ. σύμφωνα με τον κανονισμό 797/82. Ενώ άλλες κοινότητες μικρότερες πήραν τριπλάσια ποσά.

Τράπεζα Αίματος

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑ

Ο Αποστόλης Γκουντουβάς του Νικολάου που ζει στη Θεσσαλονίκη ήρθε το καλοκαίρι στο χωριό. Σε συζήτηση που κάναμε μαζί του, μας έκανε πρόταση να δημιουργηθεί Τράπεζα Αίματος. Είναι μια πρόταση ενδιαφέρουσα και πιστεύουμε να υλοποιηθεί σύντομα μια και πολλοί σύλλογοι και οργανώσεις, ήδη έχουν δημιουργήσει αυτή την Τράπεζα.

Η πρόταση αυτή η οποία πρώτη φορά βγαίνει στο φως, έχει συζητηθεί σε προηγούμενα δ/κά συμβούλια ακόμα και από το σημερινό. Δεν γράφτηκε όμως τίποτε, αφού δεν είχε γίνει και καμιά προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση.

Με την ευκαιρία αυτή όμως, που μας δίνει ο Αποστόλης Γκουντουβάς, καλό είναι να πούμε δύο λόγια για την Τράπεζα Αίματος, για να ενημερωθούν και όσοι δεν γνωρίζουν.

Η Τράπεζα Αίματος δεν είναι παρά η συγκέντρωση φιαλών αίματος από μια ομάδα, σύλλογο κλπ. ανθρώπων. Αιμοδότες είναι τα μέλη αυτής της ομάδας και δίνουν αίμα μία, δύο ή τρεις φορές το χρόνο.

Σε περίπτωση που κάποιος απ' αυτούς τους αιμοδότες χρειαστεί αίμα για κάποιο ιατρικό περιστατικό, δεν τρέχει να βρίσκει αιμοδότες την τελευταία στιγμή, αλλά έχοντας κάποια ειδική κάρτα που έχει μαζί του παίρνει από το νοσοκομείο όσο αίμα θέλει. Επίσης δεν εξυπηρετείται μόνο ο αιμοδότης από την Τράπεζα Αίματος, αλλά και οι συγγενείς του ή κάποιος άλλος χωριανός του.

Αν π.χ. δημιουργηθεί Τράπεζα Αίματος από κατοίκους της Καλλιπεύκης στο Νοσοκομείο Λάρισας, όποιος Καλλιπευκιώτης χρειαστεί αίμα θα το έχει χωρίς να τρέχει να το βρει.

Για να πραγματοποιηθεί όμως, η σύσταση της Τράπεζας αυτής χρειάζονται αιμοδότες. Και όσοι περισσότεροι υπάρχουν τόσο το καλύτερο. Η δε αιμοληψία γίνεται από ειδικά ιατρικά συνεργεία που έρχονται στον τόπο που θα τους ζητηθεί.

Ευχής έργο είναι να δημιουργηθεί η Τράπεζα Αίματος. Το αίμα χρειάζεται ανά πάσα ώρα και στιγμή. Παράλληλα είναι και μια χειρονομία ανθρωπιάς και αγάπης προς το συγχωριανό μας, προς το συνάνθρωπό μας γενικά.

Περιμένουμε προς αυτή την κατεύθυνση συμπαράσταση απ' όλους μας. Δίνοντας λίγο αίμα δεν παθαίνουμε τίποτα, αλλά σώζουμε πολλές ζωές. Ας προσπαθήσουμε να υλοποιήσουμε αυτή την πρόταση του Αποστόλη Γκουντουβά.

Περιμένουμε προτάσεις σας.

Έργα βελτίωσης του δρόμου Καλλιπεύκης – Πλαταμώνα

Το δασαρχείο Κατερίνης συνεχίζοντας τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου Πλαταμώνα – Καλλιπεύκης, έστρωσε με χαλίκι και πάτησε με οδοστρωτήρα το κομμάτι του δρόμου από παλιό Άγιο Παντελεήμονα μέχρι διασταύρωση για «Κατή Βρύση», απόσταση περίπου 5 χιλιομέτρων.

Ήταν ένα αξιόλογο έργο, μια και λύνεται ένα πρόβλημα προς ωφέλεια βέβαια των αυτοκινητιστών. Πρέπει να πούμε ότι το παταπάνω κομμάτι ήταν προβληματικό επειδή είχε κοκκινόχωμα και λάσπωνε.

Το δασονομείο Καλλιπεύκης ας προσέξει λίγο τους βράχους

Πληροφορούμε το Δασονομείο Καλλιπεύκης καθώς και όσους κινούνται με αυτοκίνητα, ότι στη θέση «Ροκούπη» στο νεράκι, έχουν πέσει μεγάλοι βράχοι στο δρόμο, ενώ υπάρχει φόβος να πέσουν και άλλοι. Παρακαλούνται οι οδηγοί να προσέχουν και το δασονομείο σε συνεργασία με το δασαρχείο Λάρισας να προσπαθήσουν να ρίξουν τους βράχους προτού πέσουν μόνοι τους και έχουμε κανένα δυστύχημα.

Επίσης πρέπει να πούμε, ότι στο σημείο αυτό ο δρόμος παρουσιάζει στενότητα και μετά από τις βροχές που έπεσαν, υπάρχει φόβος να κατολισθήσουν και άλλοι βράχοι.

Ο πυρήνας θηραμάτων στη θέση «Χατζή Βρύση»

Πυρήνας θηραμάτων

Εδώ και εφτά χρόνια περίπου δημιουργήθηκε στη θέση «Χατζή Βρύση» ακριβώς πάνω στον αυχένα πυρήνας θηραμάτων. Εκεί εκτρέφονται συνήθως πουλιά, πέρδικες, μπεκάτσες κλπ. και ελευθερώνονται όταν μεγαλώσουν.

Τον πυρήνα αυτό δημιούργησε ο Κυνηγετικός Σύλλογος Λάρισας. Την επίθλεψη των θηραμάτων έχει ο Γιάννης Ρημαγιός.

Τελείωσε το τμήμα κεντήματος

Το γυναικείο τμήμα κεντήματος που δημιούργησε η ΝΕΛΕ στην Καλλιπεύκη και δούλεψε ταχύρυθμα από 10 Αυγούστου, τελείωσε στις 5 Σεπτέμβρη.

Τα αποτελέσματα ήταν πολύ ικανοποιητικά, διότι μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, οι 15 περίπου γυναίκες που παρακολούθησαν τα μαθήματα κεντήματος στη μηχανή, έμαθαν να κεντούν και μάλιστα πολύ καλά.

Αυτό το διαπιστώσαμε και μόνοι μας, όταν επισκεφτήκαμε την έκθεση κεντήματος που έγινε σε αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου την Κυριακή 6 Σεπτέμβρη. Εκεί όλες οι γυναίκες εξέθεσαν τα έργα τους που έκαναν σ' αυτό το διάστημα και η είσοδος ήταν ελεύθερη σ' όλους τους κατοίκους.

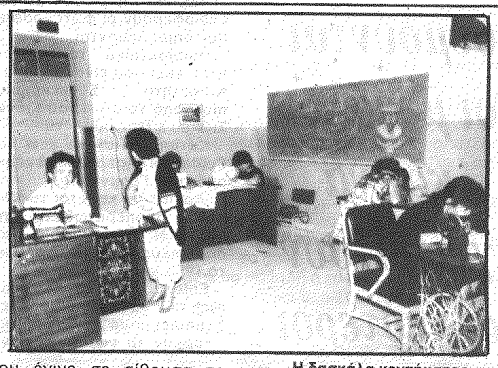

Η δασκάλα κεντήματος έδωσε τα πάντα για την επιτυχία

Αξίζει ένα μπράβο στις γυναίκες που παρακολούθησαν τα μαθήματα κεντήματος. Επίσης πρέπει να ευχαριστήσουμε πολύ και την δεσποινίδα – δασκάλα του κεντήματος Αθηνά Κλάψα που κατέβαλλε μεγάλες προσπάθειες για να γίνει αυτή η δημιουργική και αξιέπαινη δουλειά.

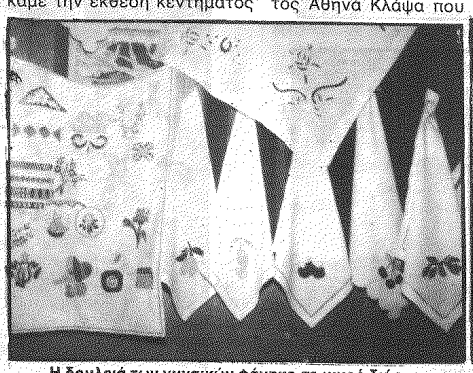

Η δουλειά των γυναικών φάνηκε σε μικρό διάστημα

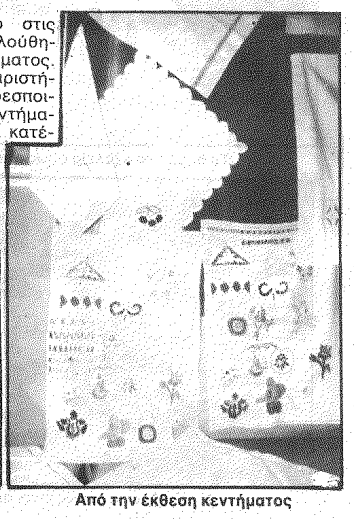

Από την έκθεση κεντήματος

Γράψτε και σεις... Μπορείτε!...

Για άλλη μια φορά ακόμη σας καλούμε όλους να βοηθήσετε στην έκδοση της εφημερίδας μας. Δύο άτομα ή και ένα δεν μπορούν να γράφουν μία εφημερίδα. Αν θέλετε η εφημερίδα να βγαίνει πολυσέλιδη βοηθείστε. Στείλτε και σεις τις εργασίες σας. Ανώνυμα, αλλά πιο πολύ επώνυμα για να γνωρίζουν όλοι τον γράφοντα και να δικαιώσουμε και τον Δημήτρη Γκουντουβά που επέμενε παλιότερα να είναι επώνυμο ό,τι γράφεται στην εφημερίδα.

Η εφημερίδα εκτός από ενημέρωση κάνει και διακίνηση ιδεών. Όταν ακούγονται περισσότερες φωνές είναι πιο καλά. Μαθαίνουμε, συμμετέχουμε και δημιουργούμε. Εμπρός λοιπόν. Στείλτε και σεις κάτι δικό σας να δημοσιευτεί στην «Ωραία Καλλιπεύκη».